

PAK & ZAK

(Als je je botten maar niet breekt)

Een blijspel in vier bedrijven

door

ANKE STEFFERS

Vlaamse bewerking: Robbe van Raemdonck

TONEELFONDS J. JANSSENS B.V. – 2000 Antwerpen

Tel: 03 366 44 00

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Website: www.toneelfonds.be

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **PAK & ZAK** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties, Facebook en eventuele andere publicaties de volledige titel(s) en naam van de oorspronkelijke auteur: **ANKE STEFFERS ; VI. bew. Robbe van Raemdonck** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van Toneelfonds J. Janssens bv.

Copyright: © 2024 Toneelfonds J. Janssens bv

Internet: www.toneelfonds.be

E-mail: bestellen@toneelfonds.be

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (YouTube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van **TONEELFONDS JANSSENS** te Antwerpen.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij **TONEELFONDS JANSSENS te Antwerpen**

Telefoon 03 366 44 00

Website: www.toneelfonds.be

Email: rechten@toneelfonds.be

IBAN: BE37 3631 4081 3728 BIC: BBRUBEBB

Geen enkele andere instantie dan TONEELFONDS JANSSENS heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Aanvraag vergunning tot opvoering:

Aankoop van minimaal 7 tekstboekjes bij de uitgever.

Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be.

Zie ook de brief, welke u bij aankoop van de scripts heeft ontvangen (tevens bewijs van aankoop tekstboekjes bij uitgever), of informeer ons via de mail/per post. Bij vragen kunt u bij ons informeren. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens. Eventueel extra voorstellingen dienen uiterlijk 1 dag voor de dag van de opvoering te worden aangegeven.

U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Aanvraag vergunning tot HER-opvoering(en):

1. Gebruik bij voorkeur de aanvraag module op www.toneelfonds.be of via de mail/per post met uw gegevens naar Toneelfonds Janssens. Uw aanvraag dient tenminste **vier weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van Toneelfonds Janssens

2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% boete worden verhoogd. Het tarief wordt met boete verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen vier weken voorafgaand aan de voorstelling. Algemene voorwaarden zie www.toneelfonds.be.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten NEDERLAND: I.B.V.A. HOLLAND BV, afd. Auteursrechten, Postbus 363, 1800 AJ Alkmaar Telefoon (072) 5112135 – info@ibva.nl. Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

PERSONAGES

(5 dames – 2 heren)

JORIS JANSSENS (50 jaar) – Man in menopauze die aan zijn tweede jeugd is begonnen. Kickt op alle vrouwen, gaat op motorrijles en draagt strakke broeken. Is erg seksistisch, maar goed voor zijn dochter Charlotte.

CHARLOTTE (Lotje) JANSSENS (25 jaar) – Jonge meid, spontaan en gaat speels en vlot om met haar vader.

FIEN (50 jaar) – Vrouw van Joris. Weet hoe haar man in elkaar steekt, achterdochtig, bazig type.

TESS (30 jaar) – Bemoeizuchtig, praatziek. Werkt in de dierentuin op de slangenafdeling. Wil goed doen, maar pakt dit heel verkeerd aan.

JOYCE JANSSEN (35 jaar) – Overbuurvrouw. Sexy, kakmadam met klein hondje. Arrogant en betweterig. Geeft altijd een ander de schuld.

FLIP FILIPSEN (35 jaar) – Pakjesbezorger. Plichtsbewust, neurotisch, maar nieuwsgierig. Heeft heel hevige en wispelturige emoties. Leeft voor zijn job, houdt zich strak aan de regeltjes.

SUZANNE (35 jaar) – Motorinstructrice. Pittige dame.

De leeftijden kunnen makkelijk aangepast worden naargelang de cast.

DECOR

De woonkamer van een modern huis. Linksvoor een venster dat uitkijkt op de straat, linksachter een deur naar de keuken. Rechtsachter de gang naar de slaapkamers, rechtsvoor een vitrinekast. Achteraan een deur die leidt naar de inkomhal. Links op het podium een eettafel, rechts een zetel met bijzettafeltje.

EERSTE BEDRIJF

Scène 1

(Charlotte loopt heen en weer door de huiskamer, ze is duidelijk nerveus. We horen, telkens wanneer zij via een kamer het podium even verlaat, haar vader luid kreunen vanuit de slaapkamer. Plots hoort Charlotte hem toch. Ze kijkt bedenkelijk bij de geluiden die ze haar vader hoort maken.)

CHARLOTTE: Allé pa, hoe zit het?

JORIS: Het lukt niet!

CHARLOTTE: Ge moet niet, hé pa! Toch zeker niet voor mij.

JORIS: Nee wacht. Het lukt wel. Nog een beetje wringen. Hij zit bijna. Au, shit, wat knelt dat ding. Au, au, komaan Joris. Ge kunt het! Ge zijt toch nen echte vent.

CHARLOTTE: Allé, pa, stop ermee. Die geluiden zijn echt te ranzig.

JORIS: *(laatste oerkreet)* Aaahhhh! Oohh! Zo sexy! Zo goed. Maar wel strak. Verdorie, waarom doen venten zo'n dingen aan, zeg.

CHARLOTTE: Ge zijt één van de weinigen. Believe me.

JORIS: Maar jullie vallen er wel op. *(komt krampachtig op met gestrekte benen)* En dat is nog veilig ook hé! Welke vrouw gaat er nu tien minuten wachten tot zo'n broek uit is?

CHARLOTTE: *(lacht zich te pletter)* Pa, alstublieft. Dat ziet er niet uit. Dat zit toch veel te strak. Ge gaat er zelfs niet mee kunnen gaan zitten. Doe dat uit, pa.

JORIS: *(probeert tevergeefs te gaan zitten)* Lotje, laat het. Ik heb die broek nodig. Zonder die broek stel ik niets voor. Allé, help eens.

CHARLOTTE: *(helpt hem, maar laat hem expres en speels in de zetel vallen)* Nog zoiets. Waarom moet gij per sé dat motorrijbewijs halen? Weet ge niet hoe gevaarlijk dat is? Hoe dikwijls dat ze een motor niet gezien hebben?

JORIS: Kind, dat is altijd al een doel geweest in mijn leven. Ik heb dat altijd al gewild, maar uw moeder hield me altijd tegen. Nog altijd trouwens, maar deze keer luister ik niet naar haar.

CHARLOTTE: Hoort hem. Gij luistert altijd naar ons ma.

JORIS: Hela! Ik ben geen sloef, hé.

CHARLOTTE: Nee, gij zijt een hele Brantano, gij.

JORIS: Lotje, als ik zeg dat ik de afwas doe, dan... Och! Over een maand rij ik rond op zo'n dikke Harley Davidson.

CHARLOTTE: Alsof ge direct les gaat krijgen op zo'n ding. Pa, ge krijgt eerst zo'n saaie lesmotor. En geloof mij, als ge in groep les krijgt, is iedereen zeker dertig jaar jonger dan gij.

JORIS: Och, ik rij ze er allemaal af. Als ik in mijn achteruitkijkspiegel kijk, zie ik die niet eens meer rijden.

CHARLOTTE: Als ge uw botten maar niet breekt!

JORIS: Bijlange niet. Ik ben wel een verstandige vent, hé.

(De bel gaat)

Ah! Dat zal voor mij zijn. *(probeert tevergeefs uit de zetel te komen)* Allé, Lotje, helpt mij eens recht.

(Charlotte helpt hem)

Ik heb een helm besteld. Zo'n hele coole met van die gele vlammen aan de zijkant. Oh, ik heb er zin in. *(stapt nog even krampachtig)* Kijk eens, dat gaat al veel beter, hé. *(af)*

CHARLOTTE: Plezant, zo'n pa in zijn mid-life.

Scène 2

JORIS: *(weer op)* Het is een pakje voor u.

CHARLOTTE: Voor mij? Maar ik heb helemaal niks...

JORIS: *(onderbreekt haar)* Of voor uw moeder. Pakt gij het maar aan. Mocht er een pakje voor mij komen, roep dan efkes, hé. *(af naar slaapkamer)*

CHARLOTTE: *(af naar inkomhal, komt weer op gevolgd door Flip)* Kom binnen.

FLIP: *(luid en enthousiast)* Eén vriendelijke goedendag, mevrouw. Mijn naam is Flip. Flip Filipsen. Ik ben gestuurd door *(doet op zangerige toon de reclametune van zijn bedrijf na)* 'Pak & Zak'.

CHARLOTTE: Tiens, u ken ik niet.

FLIP: Nee, dat kan kloppen. Ik ben redelijk nieuw. Ik ben nog niet zo lang geleden hier in het dorp komen wonen.

CHARLOTTE: Ja, dat moet zijn. Groot is het hier niet en iedereen kent iedereen.

FLIP: Ja, die indruk had ik al.

CHARLOTTE: En waar is de Jean?

FLIP: Wie?

CHARLOTTE: Jean. Onze vorige pakjesbezorger.

FLIP: Ah, Jean! Goh, dat is een pakkend verhaal. *(lacht met eigen flauwe grap)* Haha, heb je hem. Pakkend. Pakjes.

CHARLOTTE: *(ziet de humor er niet van in)* Ja.

FLIP: Sorry, ik weet niet waar hij is. Dat zijn mijn zaken ook niet. Ik hecht veel belang aan *(spreekt het foutief op zijn Nederlands uit)* 'privacy'. Dat doet mij eraan denken. U had iets besteld.

CHARLOTTE: Euh... dat dacht ik niet. Maar euh... wat is het?

FLIP: Mevrouw. *(lijkt de regelgeving voor te lezen)* 'Wij kijken de pakjes niet na op inhoud. Er zijn klanten die belang hechten aan *(opnieuw fout uitgesproken)* privacy.' Stel dat gij een vibrator hebt besteld, dan is het raar dat wij dat ook weten. Uw seksleven is geheel aan u, dat moet binnen deze muren blijven, vindt u ook niet?

CHARLOTTE: Juist, ja. Goed, geef maar hier.

FLIP: U moet even tekenen voor ontvangst, maar eerst het pakje in mijn bijzijn openmaken.

(Charlotte kijkt bedenkelijk)

Ha ja, stel dat u het verkeerde artikel krijgt, dan kan ik het direct weer meenemen. Anders rij ik misschien helemaal naar *(opnieuw op zangerige toon)* 'Pak en zak' en dan zeggen ze daar: "mevrouw Janssens heeft gebeld, ze heeft het verkeerde pakketje ontvangen." Dan kan ik weer helemaal terugkomen.

CHARLOTTE: En mijne privacy dan?

FLIP: Uw wat?

CHARLOTTE: Mijn *(spreekt het uit zoals Flip)* 'privacy'.

FLIP: Ah! Ja, maar u krijgt van mij alle 'privacy'-mogelijkheden. Ik zal me met mijn rug naar u toe draaien, dan kunt rustig kijken wat er in zit. Heeft u dat gedaan, dan kan u mij vertellen of het goed is dan ben ik weer weg. Met een handtekening natuurlijk. Duidelijk?

CHARLOTTE: Duidelijk. Euh.. het pakje?

FLIP: Oh ja. *(overhandigt het eindelijk)* Mevrouw, nog één tip. Pak het voorzichtig uit. Het kan breekbaar zijn, of misschien is het wel een bompakket. Ja, tegenwoordig kan je nooit weten, vindt u ook niet?

CHARLOTTE: *(is het getreuzel een beetje beu)* Zal ik doen.

(Flip draait zich om, Charlotte haalt een negligé uit het doosje, bekijkt het en giechelt, stopt het daarna weer in de doos)

Euh, meneer Filipen? Ik denk dat er een vergissing is. Dit heb ik niet besteld, en mijn moeder al helemaal niet.

FLIP: Nee. Nee, nee, nee. *(raakt in paniek)* Zeg dat het niet waar is. Dat kan niet. Vertel mij niet dat ik het verkeerde pakje heb meegenomen. Ik kan me geen fouten permitteren.

CHARLOTTE: Rustig, rustig. Ik vraag wel even aan onze pa of hij het misschien besteld heeft.

FLIP: Dat kan niet. Op de pakbon staat duidelijk als geadresseerde "Mevrouw Janssens". Het is dus voor u, of voor uw moeder.

CHARLOTTE: Ja, maar onze pa doet de laatste tijd een klein beetje anders dan we van hem gewoon zijn. Wacht, ik ben direct terug. *(af naar slaapkamers)*

FLIP: *(tegen zichzelf)* Flip, Flip, Flip. *(kijkt in de spiegel die tegen de muur hangt)* Je gaat me toch niet vertellen dat je een order verkeerd hebt afgeleverd? Dat is niet jouw stijl. Zo ben jij niet. Je bent op het juiste adres. Die mevrouw schaamt zich gewoon voor de inhoud van het pakje en doet maar alsof. Ze wil er niet voor uitkomen dat een rare hobby heeft ofzo. Het ligt niet aan ons.

CHARLOTTE: *(weer op)* Sorry, maar onze pa heeft ook niets besteld. Het zal toch op het verkeerde adres zijn aangekomen misschien.

FLIP: Maar u bent toch mevrouw Janssens?

CHARLOTTE: Ja, één van de zovelen.

FLIP: Wat bedoelt u?

CHARLOTTE: Er zijn veel Janssensensen in België, hé. *(bekijkt de pakbon)* Ah, maar ik zie het al! Kijk. Hier staat “mevrouw Janssen”. Die woont aan de overkant van de straat. Kijk. “Kapelstraat 27”.

FLIP: *(boos op zichzelf)* Flip, sukkel! Zie maar dat uw baas dat niet te weten komt of ge vliegt direct buiten!

CHARLOTTE: Rustig. Ik zal de plakband wel even pakken. Dan kan het pakketje weer dicht en kan je het netjes afleveren aan de overkant van de straat. *(tegen zichzelf)* Ja, Joyce. Wat zijn jij van plan?

FLIP: *(heeft dit gehoord)* Joyce? Nee, mijn naam is Flip. Flip Filipsen.

(Ze plakken het doosje samen dicht en het blijft aan Flip zijn hand plakken, maar dit merkt hij niet onmiddellijk)

Ik hoop wel dat ze niet zien dat het open is geweest, want dan heb ik de ‘privacy’-wetten overtreden. Dat vindt mijn baas niet oké. Oh, nog één ding: Wil je dit alstublieft tegen niemand zeggen?

CHARLOTTE: Goh, Flip, ik kan zwijgen!

FLIP: En euh... Nu het toch niet voor u was,... euh... wat zat er in?

CHARLOTTE: Flipke, Flipke toch. Als uw baas te weten komt dat ge daar om hebt gevraagd, dan hebt gij big troubles.

FLIP: Ik spreek geen woord Engels, mevrouw. Mijn vader vond dat zever. Hij zei altijd: “Flip, gij zijt net zoals uw vader. Gij wordt postbode of pakjesbezorger, gewoon hier op den boerenbuiten. Engels is alleen maar een blok aan uw been.

CHARLOTTE: Ga nu maar snel. Anders vraagt uw baas nog waar zijn goed-functionerende Flipperke blijft.

FLIP: Mevrouw, u weet waar u over spreekt. Er moet gewerkt worden. U bent heel verstandig.

CHARLOTTE: Ge weet het wel te vinden hé?

FLIP: Ja, de heenweg is me ook gelukt.

CHARLOTTE: Bijna toch.

FLIP: Hoezo?

CHARLOTTE: Verkeerde kan van de straat hé, Flipperke.

FLIP: Oh, ja. Haha. *(gaat naar de inkomhal, maar gaat daar de verkeerde kant op, draait terug en we zien hem in de deuropening passeren)* Oh, oeps, verkeerde kant. Bye!

CHARLOTTE: Tiens, ik dacht dat hij geen Engels kon! Pa, kom eens!

Scène 3

JORIS: *(op met zijn handen en broek vol talkpoeder)* Wat is er? Is mijn pakje er?

CHARLOTTE: *(lacht)* Wat hebt gij gedaan?

JORIS: Hey! Goed hé! Ik heb dat eens op tv gezien. Dat gaat al een pak vlotter. *(doet enkele turnoefeningen om zijn statement kracht bij te zetten)* Dus? Is mijn pakje er?

CHARLOTTE: Nee, maar ik heb wel iets anders interessants.

JORIS: *(maakt flauw mopje)* De buurvrouw is een hoerenkot begonnen.

CHARLOTTE: Uh? Hoe weet jij dat?

JORIS: Hoe? Bedoelt ge dat...? Awel, ik dacht het wel hoor. Altijd al geweten. Als ik die hete truffel over straat zag lopen. In haar chique bontjas met haar mislukte poedel, dan dacht ik: "Er is iets met die vrouw. Ze heeft een duistere kant." Weet jij misschien hoeveel ze vraagt voor... *(maakt seksgebaar)*

CHARLOTTE: Eike, pa. Gatver! Ik zie jullie al liggen met die mislukte poedel ertussen, of nee, nog erger. Met die kuttenlikker.

JORIS: *(maakt eng op- en neergaand gebaar met zijn tong)* Plelelelele!

CHARLOTTE: Bah! Pa, stop ermee. Ge zijt bijna zestig. Ge lijkt wel een vies, oud ventje.

JORIS: Gij begon.

CHARLOTTE: Nee pa, luister nu efkes. Joyce heeft een sexy negligéke besteld.

JORIS: Oh, Joyce! *(gaat naar vensterraam en kijkt in de richting van Joyce haar huis)*

CHARLOTTE: Ja, laat uw fantasie uwe kop maar weer zot maken.

JORIS: Ze heeft waarschijnlijk plannen met hare vent, of misschien heeft ze wel een minnaar. Hey, maar wacht eens, dan maak ik misschien ook nog kans. Ik zie wel hoe ze altijd naar me kijkt, met die geile ogen van haar.

CHARLOTTE: Pa, wat zit jij vies in uw overgang, zeg. Gij springt los van uw puberteit in uw mid-life. Waarom woon ik hier eigenlijk nog?

JORIS: Ja, dat vraag ik mij ook af... euh... ik bedoel... ge zijt hier natuurlijk altijd welkom.

CHARLOTTE: Ik kan er toch ook niets aan doen dat de appartementen zo duur zijn tegenwoordig? Geloof mij, als ik iets betaalbaar vind ben ik hier direct weg, hoor.

JORIS: *(tuurt nog steeds naar buiten)* Zeg Lotje, zin om even mee te gaan wandelen?

CHARLOTTE: *(achterdochtig)* Wat zijt jij van plan?

JORIS: Oh, niks. Gewoon een wandelingetje, hier aan de overkant van de straat.

CHARLOTTE: Pa, stop. Ge zijt een vies ventje. Gedraag u naar uwe leeftijd.

JORIS: Ge zijt maar zo oud als ge u voelt.

CHARLOTTE: Ons ma komt direct thuis. Ga met haar maar ondeugend doen. *(beseft wat ze net zei)* Oh, nee, nee, nee. Laat maar. Niet doen. Ik wil het niet voor mij zien. Straks krijg ik dat beeld niet meer van mijn netvlies. Ja, lap, te laat.

JORIS: Vroeger was uw moeder anders een hete stoot in bed. Echt waar, als ik haar gang al twee keer wit had geschilderd wilde die nog meer! Die was niet te stoppen.

CHARLOTTE: Oh, pa. Verpest mijn tedere kinderzieltje nu niet!

JORIS: Hela, als wij dat toen niet gedaan hadden, hadt jij hier nu niet gezeten. Onthou dat maar goed.

CHARLOTTE: Mannen, hé. Ze kijken toch zo op ons neer. En er zit zoveel meer goed in een vrouw dan ze denken.

JORIS: Ja, maar ge moet het er wel zelf insteken.

(De bel gaat, Joris springt recht.)

Eindelijk, dat zal voor mij zijn. *(af via inkomhal)*

Scène 4

(Joris opnieuw op met Tess. Ze is duidelijk in paniek)

TESS: Hey Lot!

CHARLOTTE: Hey, Tess.

TESS: Zeg, sorry dat ik stoor, maar ik heb een probleem. Een groot probleem. En het probleem is, dat het iedereen zijn probleem is.

JORIS: Misschien moeten we het "probleem" dan proberen op te lossen?

TESS: Oh, het is verschrikkelijk! Een ramp, een regelrechte ramp.

JORIS: Snappen we, Tess. Allé, vertel.

TESS: Jullie weten dat ik in de dierentuin op de hoek werk hé.

CHARLOTTE: Ja, dat weten we.

JORIS: *(bekijkt haar workoutfit)* En als we 't nog niet wisten, konden we het zeker wel vermoeden.

TESS: Nu, er is een probleem in de dierentuin. Allé, erbuiten eigenlijk.

JORIS: Dat zei je daarnet ook al.

TESS: Goh, ja, ik ben op van de zenuwen.

CHARLOTTE: Koffietje?

TESS: Graag!

CHARLOTTE: Ik ben direct terug, maak het u gemakkelijk. *(af via keuken)*

TESS: *(gaat zitten)* Oh, kijk, ik kan mijn pootjes amper stilhouden. Ze trillen aan één stuk door. Kijk! Het is verschrikkelijk. Allemaal spanningen. Pure spanningen. Oh, meneer Janssens, ga alstublieft even zitten. Dat gesta werkt op mijn zenuwen.

JORIS: Ja, maar het zit zo... *(doelt op dat hij moeilijk kan gaan zitten met zijn broek)*

TESS: U bent bang voor mij. En terecht, ge moet ook bang zijn. Ik zie het in uw ogen. U ziet in mij gevaar. U moet ook bang zijn, het is verschrikkelijk. *(legt haar hand op zijn been en voelt de leren broek, ze is plotsklaps van slag)* Maar... wat... hebt gij nu aan.

JORIS: Euh....

TESS: *(helemaal in extase)* Een leren broek? Dat vind ik nu zo opwindend. Helemaal opgewonden geraak ik ervan. Ik kan u zo... opeten! Echt waar. Wordt dit uw nieuwe kledingoutfit?

JORIS: Euh... het is een euh... test. Ik test deze broek. Voor een fabriek. Ik test die broek voor een fabriek die broeken maakt voor euh... de wat rijpere man.

TESS: Ja, rijp, dat zijt ge. En zo sexy! *(komt plots weer met haar voetjes op de grond)* Hey, verdorie, u leidt me helemaal af met uw sexy looks.

JORIS: Tess, het probleem?

TESS: Probleem? Oh ja, ons glibberig probleem.

JORIS: Glibberig?

TESS: Ja, niet echt. Het is eigenlijk helemaal niet glad en glibberig. Dat lijkt alleen maar zo, het is eerder ruw en schubbig.

JORIS: Ruw? Schubbig?

TESS: Nee, ziet u, het zit zo. Ik werk in de dierentuin, dat weet u hé?

JORIS: Ja Tess, dat weet ik. Vertel, ge hebt me curieus gemaakt.

TESS: Oh ja, natuurlijk. Wel, ik mocht vandaag werken op de slangenafdeling. Bij Schele Simon, Muizenverslindende Max, Gladde Guy.. Sorry, ik dwaal af. Bon, Schele Simon lag gewoon in zijn kooitje te slapen toen Rudy naar mij kwam. Ge weet wel, Rudy van Zanten, die pas het groot lot heeft gewonnen bij de Lotto...

JORIS: Ja, die gelukzak ken ik.

(Charlotte komt ondertussen op met koffie en een grote zak chips)

TESS: En hij zei dat Gladde Guy verdwenen was.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneelfonds.be de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

bestellen@toneelfonds.be

03 3664400

**TONEEL
FONDS** **ANSSENS**
Voor de juiste keuze